

[Tove Lindbo Larsen.]

uden resultat, må tiden være inde nu til at ændre det bestående. Det er mit indtryk — hvis jeg skal give en samlet vurdering, før jeg går mere i detaljer med ministerens oplæg — at forbrugeren har fået en betydelig bedre placering end hidtil. Man tager mere hensyn til forbrugeren, ja, ministeren taler endog om en beskyttelse af forbrugeren, og det anser jeg for at være af overordentlig stor betydning.

Vi skal lovgive for mennesker, og vi skal lovgive for menneskers sundhed. Naturligvis skal vi også forenkle vor administration, så det ikke bliver en hovedpine og en langsom proces for erhvervene at få godkendt nye produkter.

Et moderne samfund har brug for produktudvikling, og administrationen må ikke lægge hindringer i vejen for dette. Samtidig må produktudviklingen tilgodese forbrugers krav både på det ernæringsmæssige og det prismæssige område.

Vi kan ikke leve med de bestemmelser, vi har i dag, og jeg kan nævne nogle eksempler, som ganske tydeligt viser, at der må ske en ændring på området.

Vi har ofte hørt bestemmelsen om marmelades indhold af sukker, det kan være lidt forslidt; men jeg vil godt lige redegøre for udviklingen på det område, så man får et bedre indtryk af, at der er behov for en modernisering. Bekendtgørelsen angående fremstilling af frugtmarmelade af 24. juli 1942 foreskriver, at ren frugtmarmelade, dog ikke af æbler, i færdig stand skal indeholde mindst 60 pct. sukker, målt med refraktometer. Ren frugtmarmelade fremstillet af æbler skal indeholde mindst 50 pct. sukker. Bekendtgørelsen blev i 1955 taget op til revision, hvorefter det bestemtes, at målt på refraktometer skal frugtmarmeladen mindst have samme brydningsindeks som en 50 pct. opløsning af sakkarose i vand.

Som det ses, er der kun taget hensyn til sukkerindholdet, hvilket i praksis vil sige, at frugt i marmelade kan erstattes med sukker. Forbrugeren har ingen garanti for, hvor meget frugt der findes i marmeladen, og da de fleste marmeladedeclarationer lyder på „frugtmarmelade“, ville det vel være naturligt, at man fik noget at vide om frugtindholdet. Selve deklARATIONEN „frugtmarme-

lade“ skulle vel også betyde, at hovedingrediensen var frugt af en eller anden art; men som den nuværende bekendtgørelse er udformet, kan nævnte deklARATION være misvisende. Når vi ved, at det af sundhedsmæssige grunde er helt urimeligt med så højt et sukkerindhold, vil enhver forstå, at der er et behov for en modernisering.

Et andet eksempel, som nok har lige så stor, om ikke større betydning i dansk kost, er kødindholdet i pølser m. m. Bekendtgørelserne for bl. a. pølsevarer foreskriver kun den maksimale mængde af anvendt mel, 5 pct.; derimod står der intet om den anvendte mængde af kød eller fedt. For at beskytte forbrugeren mod de uhyrligheder, der af konkurrencemæssige årsager ofte ses på pølsemarkedet, vil en bekendtgørelse omhandlende minimumsindholdet af kød og maksimumsmængden af fedt være ønskelig, ja, jeg kunne næsten sige påkrævet. Ernæringsmæssigt er vi i høj grad interesseret i at nedsætte fedtforbruget, ikke mindst det animalske.

Jeg mener, at disse eksempler absolut fortæller os, at der er al mulig grund til at søge en modernisering på området.

Jeg anser det for rigtigt, at ministeren i sin plan har søgt at harmonisere de forskellige regler, der findes, og jeg anser det embedsmandsudvalg, man har nedsat til at gennemgå de eksisterende love og bekendtgørelser, for meget væsentligt med hensyn til at få ryddet op i virvaret. Jeg vil gerne udtrykke en særlig anerkendelse over for planen om et levnedsmiddelråd; både rådets sammensætning og dets kommissorium talar mig meget. Det er givet, at der på levnedsmiddelområdet som på mange andre områder vil være en rivende udvikling, og det er her vigtigt at have et organ, der er kvalificeret til at sikre, at vi ikke kommer til at opleve, at udviklingen igen løber fra levnedsmiddellovgivningen, både administrativt, forskningsmæssigt og oplysende. Den alsidige sammensætning af levnedsmiddelrådet skulle sikre, at alle fagområder blev dækket ind.

Jeg vil gerne understrege, at jeg hermed anser forbrugeren for en lige part i sagen med de øvrige. Vi har oplevet og oplever stadig, at man har svært ved at se, at forbrugeren skal accepteres i lighed med producent og forhandler. Måtte dette være